Vineri, 13 noiembrie 2020

P9_TA(2020)0305

Planul de investiții pentru o Europă durabilă – modalități de finanțare a Pactului verde

Rezoluția Parlamentului European din 13 noiembrie 2020 referitoare la Planul de investiții pentru o Europă durabilă – modalități de finanțare a Pactului verde (2020/2058(INI))

(2021/C 415/04)

Parlamentul European,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 14 ianuarie 2020 intitulată „Planul de investiții pentru o Europă durabilă, Planul de investiții din cadrul Pactului verde european”, (COM(2020)0021),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european” (COM(2019)0640) și rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 ([1]) referitoare la acesta,

— având în vedere propunerea Comisiei din 2 mai 2018 de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual (CFM) pentru perioada 2021-2027 (COM(2018)0322) și propunerea modificată din 28 mai 2020 (COM(2020)0443), împreună cu propunerea modificată din 28 mai 2020 de decizie privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene (COM(2020)0445),

— având în vedere raportul său interimar din 14 noiembrie 2018 referitor la cadrul financiar multianual 2021-2027 – Poziția Parlamentului în vederea încheierii unui acord ([2]),

— având în vedere rezoluția sa din 10 octombrie 2019 referitoare la cadrul financiar multianual 2021-2027 și la resursele proprii: e vremea să răspundem așteptărilor cetățenilor ([3]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 mai 2020 referitoare la noul cadru financiar multianual, resursele proprii și planul de redresare ([4]),

— având în vedere raportul final și recomandările din decembrie 2016 ale Grupului la nivel înalt privind resursele proprii,

— având în vedere rezoluția sa legislativă din 16 septembrie 2020 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene ([5]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 mai 2020 intitulată „Acum este momentul Europei: să reparăm prejudiciile aduse de criză și să pregătim viitorul pentru noua generație” (COM(2020)0456) și propunerile legislative care o însoțesc;

— având în vedere Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor și a sporirii investițiilor în acest domeniu și Decizia (UE) 2015/1814, și Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE,

([1]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0005.
([2]) Texte adoptate, P8_TA(2018)0449.
([3]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0032.
([4]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0124.
([5]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0220.

— având în vedere rezoluția sa din 18 decembrie 2019 referitoare la echitatea fiscală într-o economie digitalizată și globalizată: BEPS 2.0 ([6])

— având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ([7]),

— având în vedere raportul final al Grupului de experți la nivel înalt privind finanțarea durabilă din 31 ianuarie 2018,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 8 martie 2018 intitulată „Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile" (COM(2018)0097),

— având în vedere rezoluția sa din 29 mai 2018 referitoare la finanțele sustenabile ([8]),

— având în vedere rezoluția sa din 23 iulie 2020 referitoare la concluziile reuniunii extraordinare a Consiliului European din 17-21 iulie 2020 ([9]),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile, și Regulamentul de modificare (UE) 2019/2088, și Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare,

— având în vedere previziunile economice europene trimestriale elaborate de Comisie,

— având în vedere Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), Protocolul de la Kyoto la aceasta și Acordul de la Paris,

— având în vedere principiile pentru investiții responsabile, principiile pentru servicii bancare responsabile și principiile pentru asigurări sustenabile, sprijinite de Organizația Națiunilor Unite,

— având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, Carta internațională a drepturilor omului, Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale, Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU și Declarația Organizației Internaționale a Muncii privind drepturile și principiile fundamentale la locul de muncă și cele opt convenții fundamentale ale OIM,

— având în vedere statutul Băncii Centrale Europene (BCE),

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru bugete și ale Comisiei pentru afaceri economice și monetare, desfășurate în conformitate cu articolul 58 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru transport și turism, Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și Comisiei pentru cultură și educație,

— având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0198/2020),

A. întrucât investițiile necesare pentru adaptarea la schimbările climatice nu au fost încă evaluate și incluse în cifrele CFM privind clima;

([6]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0102.
([7]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0054.
([8]) JO C 76, 9.3.2020, p. 23.
([9]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0206.

B. întrucât drumul către neutralitatea climatică până în 2050 va stimula competitivitatea economiei Uniunii și va avea ca rezultat un excedent de locuri de muncă sustenabile, de calitate;

C. întrucât raportul din 2019 asupra încălzirii globale cu 1,5 °C al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) demonstrează clar că politicile adoptate până în prezent nu sunt suficiente pentru a preveni creșterea încălzirii globale cu peste 1,5 °C, pentru a împiedica declinul biodiversității și perturbarea fluxurilor biogeochimice;

D. întrucât Legea europeană a climei va consacra angajamentul UE de realizare a neutralității climatice până în 2050, inclusiv măsuri intermediare ambițioase necesare pentru atingerea acestui obiectiv;

E. întrucât Comisia a estimat valoarea investițiilor necesare la nivelul UE pentru a atinge obiectivele climatice actuale pentru 2030 la 240 de miliarde EUR pe an ([10]), plus sume suplimentare de 130 de miliarde EUR pe an pentru obiectivele de mediu, 192 de miliarde EUR pe an pentru infrastructura socială și 100 de miliarde EUR pe an pentru infrastructura de transport extinsă a Europei; întrucât toate acestea însumează un necesar de investiții de cel puțin 662 de miliarde EUR pe an; întrucât aceste cifre se bazează pe un obiectiv climatic de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) cu 40 % până în 2030; întrucât acum, după ce Parlamentul a convenit asupra unui obiectiv mai ambițios, decalajul în materie de investiții a crescut; întrucât este esențial să se mobilizeze toate fondurile disponibile pentru a reduce decalajul în materie de investiții;

F. întrucât articolul 2 alineatul (1) din Acordul de la Paris invită la „întreprinderea măsurilor necesare pentru ca fluxurile financiare să corespundă unei evoluții către o dezvoltare cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră și rezistentă la schimbările climatice”;

G. întrucât Pactul verde european este o nouă strategie de creștere care are ca scop transformarea UE într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, fără emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050 și în care creșterea economică este decuplată de utilizarea resurselor, și care ar trebui să contribuie și la asigurarea autonomiei strategice a UE;

H. întrucât pandemia de COVID-19 subliniază importanța investițiilor într-o economie sustenabilă din punct de vedere social și al mediului, în special a investițiilor care promovează cercetarea și dezvoltarea de ultimă generație, industria competitivă, aprofundarea și consolidarea pieței unice, IMM-uri puternice, asistența medicală, un sistem de protecție socială puternic și bunăstarea socială;

I. întrucât cheltuielile necesare pentru sprijinirea economiilor europene ridică problema modului de rambursare a datoriei acumulate; întrucât este important să se prevină o creștere a inegalităților, așa cum s-a întâmplat după ultima criză;

J. întrucât crearea unui sistem economic sustenabil este esențială pentru dezvoltarea autonomiei strategice pe termen lung a UE și pentru creșterea rezilienței UE;

K. întrucât politica comercială are un impact asupra emisiilor de gaze cu efect de seră (GES);

L. întrucât emisiile de gaze cu efect de seră generate de transporturi reprezintă 27 % din emisiile totale ale UE și sunt singurele în creștere; întrucât transportul trebuie să contribuie într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic la atingerea obiectivelor de reducere a emisiilor UE care urmăresc realizarea neutralității climatice până în 2050, asigurându-se totodată că transportul rămâne accesibil ca preț și competitiv, întrucât reducerea emisiilor provenite din sectorul transporturilor poate fi accelerată atât pentru infrastructură, cât și pentru flota de vehicule prin dezvoltarea și creșterea sinergiilor cu alte sectoare, cum ar fi sectorul digital sau cel al energiei;

M. întrucât scutirile de taxe pentru sectorul aviației și cel maritim pot, de asemenea, să denatureze concurența între sectoarele industriale și pot promova moduri de transport ineficiente și poluante;

N. întrucât articolul 2 din statutul BCE prevede că dacă obiectivul de stabilitate a prețurilor este atins și nu este pus sub semnul întrebării, politica monetară a BCE trebuie să se desfășoare astfel încât să urmărească atingerea obiectivelor UE prevăzute la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), care prevede, printre altele, obiective de protejare a calității mediului;

([10]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/economy-finance/assessment_of_economic_and_investment_needs.pdf

O. întrucât, în contextul revizuirii strategiei sale de politică monetară, BCE evaluează dacă și în ce mod, acționând în limitele mandatului său, poate ține seama de aspectele legate de sustenabilitate și mai ales de riscurile legate de durabilitatea mediului;

P. întrucât activarea clauzei derogatorii generale are scopul de a permite statelor membre să urmeze o politică bugetară care să faciliteze aplicarea tuturor măsurilor necesare pentru a face față crizei în mod adecvat, însă respectând în același timp cadrul normativ al Pactului de stabilitate și de creștere (PSC); întrucât clauza derogatorie generală prevede că aplicarea sa nu ar trebui să pună în pericol sustenabilitatea fiscală;

1. salută Planul de investiții pentru o Europă durabilă (SEIP), care joacă un rol central în asigurarea succesului Pactului verde și al tranziției către o economie mai sustenabilă, mai competitivă, mai circulară și mai rezilientă în concordanță angajamentele de mediu ale Uniunii, inclusiv cu angajamentele climatice prevăzute în Acordul de la Paris și cu Legea europeană a climei; subliniază că planul ar trebui să fie în centrul unui răspuns al Uniunii coordonat și favorabil incluziunii pentru construirea unei economii și a unei societăți mai reziliente după criza provocată de pandemia de COVID-19 și ar trebui să stimuleze coeziunea teritorială, socială și economică; subliniază că sustenabilitatea trebuie să respecte considerente legate de stabilitatea financiară;

2. salută Planul de redresare pentru Europa al Comisiei, care are ca nucleu Pactul verde european și strategia privind digitalizarea; acceptă principiul de bază conform căruia investițiile publice vor respecta principiul „nu aduce prejudicii semnificative” și subliniază că acest principiu se aplică atât obiectivelor sociale, cât și celor de mediu; subliniază că planurile naționale de redresare și de reziliență ar trebui să plaseze UE pe traiectoria realizării neutralității climatice până în 2050, așa cum se prevede în Legea europeană a climei, inclusiv a obiectivelor intermediare pentru 2030, asigurând astfel tranziția statelor membre către o economie circulară și neutră din punct de vedere climatic, fundamentată științific și având termene-limită pentru atingerea obiectivelor de climă;

3. reamintește că investițiile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență trebuie să respecte principiul „a nu face rău”; subliniază că investițiile legate de climă ar trebui să respecte taxonomia UE și că planurile naționale de redresare ar trebui să fie aliniate la planurile naționale privind energia și clima;

4. consideră că realizarea unei tranziții echitabile către neutralitatea climatică este o responsabilitate majoră pentru UE; solicită punerea în aplicare a unor măsuri și politici adecvate pentru ca această transformare să fie un succes, implicând sectorul public și cel privat, regiunile, orașele și statele membre; solicită să se acorde prioritate investițiilor pentru sprijinirea printr-o strategie industrială coerentă a unei tranziții sustenabile, a agendei digitale și a suveranității europene în sectoarele strategice; consideră că digitalizarea sectoarelor public și privat va contribui la atingerea neutralității climatice;

5. subliniază că succesul UE în îndeplinirea obiectivului neutralității climatice și în cel al creării unei economii circulare până în 2050 va depinde, printre altele, de caracterul adecvat al finanțării și de coerența în integrarea sustenabilității în finanțele publice și private; subliniază că numai finanțarea publică nu va fi suficientă pentru a atinge obiectivele menționate anterior și pentru a contribui la tranziție; subliniază că vor fi necesare cantități suplimentare substanțiale de investiții publice și private sustenabile; invită, prin urmare, Comisia să încurajeze investițiile publice și private în dezvoltarea SEIP; subliniază că fondurile disponibile nu vor fi nelimitate, chiar și în condițiile unei finanțări ambițioase; consideră că este esențial ca SEIP să prevadă și să permită investiții suplimentare cu valoare adăugată reală și să nu îngrădească finanțarea bazată pe piață; solicită Comisiei să stabilească un cadru solid de raportare și monitorizare pentru a se asigura că cheltuielile au un impact real; insistă asupra faptului că legătura dintre cheltuieli și venituri, în special prin crearea de noi resurse proprii, va fi esențială pentru punerea în aplicare a Pactului verde;

6. constată că toate sectoarele economiei UE vor fi afectate de tranziția către o economie verde și insistă că traiectoria către neutralitatea climatică ar trebui să stimuleze competitivitatea economiei europene și să aibă drept rezultat un excedent net de locuri de muncă sustenabile și de calitate în Uniune; subliniază că tranziția verde ar trebui să fie favorabilă incluziunii și în concordanță cu principiile sustenabilității economice, sociale și de mediu; consideră că SEIP nu ar trebui să excludă pe nimeni și ar trebui să se concentreze, acolo unde este cazul, asupra reducerii disparităților dintre statele membre și regiuni în ceea ce privește atingerea obiectivelor de neutralitate climatică; reamintește că economisirea și crearea de locuri de muncă, precum și formarea și conversia profesională suplimentare au o importanță capitală în procesul de tranziție energetică sustenabilă;

7. mai subliniază că furnizorii europeni de produse și servicii sustenabile trebuie să înțeleagă avantajele Pactului verde european pentru ca acesta să reușească;

8. invită Comisia și statele membre să se asigure că SEIP este finanțat suficient pentru a garanta că viitoarele programe, cum ar fi strategia de renovare în masă, vor avea un impact suficient asupra fiecărei clădiri din UE, sunt acceptate de toți cetățenii Uniunii și sunt salutate de aceștia;

9. se îndoiește că SEIP, în forma sa actuală, va permite mobilizarea a 1 000 de miliarde EUR până în 2030, având în vedere perspectivele economice negative de după pandemia de COVID-19; solicită Comisiei să asigure o transparență deplină a aspectelor legate de finanțare, cum ar fi perspectiva optimistă a efectului de pârghie preconizat, posibila dublă contabilizare a anumitor investiții sau lipsa de claritate în extrapolările anumitor sume; mai pune sub semnul întrebării și modul în care noul CFM, așa cum a fost propus de Comisie și convenit în concluziile Consiliului European, va permite realizarea obiectivelor SEIP; este preocupat de faptul că, prin concentrarea desfășurării programelor la începutul perioadei, ar putea apărea un decalaj în materie de investiții ecologice la sfârșitul următoarei perioade de CFM; invită Comisia și statele membre să prezinte planuri care să explice modul în care vor elimina decalajul considerabil în materie de investiții atât prin investiții private, cât și publice, inclusiv o evaluare a noilor perspective economice care rezultă din criza actuală și creșterea preconizată a nivelului de ambiție a obiectivelor privind clima, energia și mediul pentru 2030; subliniază că SEIP este un obiectiv pe termen lung al UE și nu poate fi subminat de viitoare CFM-uri mai reduse, care alocă o mare parte a banilor pentru rambursarea împrumutului pe termen lung;

10. remarcă faptul că în comunicarea sa privind SEIP din 14 ianuarie 2020, Comisia a estimat că nevoile de investiții la nivelul UE pentru realizarea obiectivelor climatice actuale pentru 2030 se ridică la cel puțin 662 de miliarde EUR pe an; invită Comisia să ia în considerare aceste cifre la revizuirea arhitecturii SEIP;

11. invită Comisia să prezinte expunerea tuturor fondurilor din CFM și din instrumentul Next Generation EU la diferitele obiective și categorii ale taxonomiei UE;

12. dorește să se asigure că finanțarea din cadrul SEIP la nivelul UE, național și regional, este îndreptată către politicile și programele cu cel mai mare potențial de a contribui la combaterea schimbărilor climatice și la atingerea altor obiective de mediu, inclusiv tranziția societăților europene, mai ales a IMM-urilor, la o Uniune mai competitivă și la crearea de locuri de muncă, adaptându-se totodată la diferitele nevoi naționale, regionale și locale; așteaptă cu interes publicarea de către Comisie, înainte de începerea următorului CFM, a unui cadru de urmărire a schimbărilor climatice, a biodiversității și a altor obiective sustenabile de cheltuieli, utilizând, după caz, criteriile stabilite de Regulamentul privind taxonomia; solicită ca acest cadru să includă, printre altele, o metodologie de monitorizare, împreună cu măsurile corective aferente, și un mecanism de verificare a sustenabilității și de urmărire pentru identificarea impacturilor negative, în conformitate cu principiul „a nu prejudicia în mod semnificativ” și cu angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris;

13. subliniază că succesul SEIP depinde de cât de adecvată este finanțarea publică și privată, precum și de coerența politicilor UE; subliniază, prin urmare, nevoia unor indicatori de durabilitate armonizați și a unei metodologii de măsurare a impactului; insistă că, în contextul introducerii SEIP, ar trebui inițiate evaluări ale impactului altor acte legislative, indiferent dacă acestea sunt în curs de adoptare sau deja adoptate, pentru a evalua compatibilitatea legislației UE existente cu obiectivele UE privind neutralitatea climatică;

14. subliniază că unul dintre obiectivele generale ale SEIP ar trebui să fie acela de a asigura trecerea de la activități economice nesustenabile la activități economice sustenabile;

15. consideră că finanțarea publică și privată ar trebui să țină cont de Regulamentul privind taxonomia și să adere la principiul „a nu cauza prejudicii semnificative” pentru a garanta că politicile și finanțarea UE, inclusiv bugetul UE, programele finanțate prin instrumentul Next Generation EU, semestrul european și Banca Europeană de Investiții (BEI) nu contribuie la proiecte și activități care afectează în mod semnificativ obiective sociale sau de mediu și nu subminează competitivitatea economică sau conduc la dispariția locurilor de muncă; subliniază că bugetele publice și băncile publice nu vor putea să elimine singure decalajele în materie de investiții; reamintește că în fiecare an zece mari bănci europene mari încă investesc peste 100 de miliarde EUR în combustibilii fosili; reamintește că, în temeiul Regulamentului privind taxonomia, Comisia trebuie să adopte până la sfârșitul anului 2020 un act delegat care să conțină criterii tehnice de control pentru activitățile care contribuie în mod semnificativ la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea;

16. invită Comisia să se asigure că noul CFM nu sprijină sau investește în activități care ar duce la o blocare a activelor care dăunează îndeplinirii obiectivelor climatice și de mediu ale Uniunii, având în vedere durata de viață a activelor;

17. invită Comisia să evalueze opțiunile de extindere a utilizării taxonomiei UE pentru urmărirea cheltuielilor legate de climă și mediu în toate fondurile publice ale UE, inclusiv în noul CFM, InvestEU, instrumentul „Next Generation EU", Instrumentul de sprijin pentru solvabilitate, Mecanismul de redresare și reziliență și fondurile Băncii Europene de Investiții (BEI);

18. solicită operaționalizarea principiului „a nu face rău în mod semnificativ" în reglementările relevante ale UE privind finanțarea, de exemplu printr-un control al sustenabilității climatice, de mediu și sociale; reamintește că nu ar trebui să fie introduse norme stricte în materie de investiții fără consultarea prealabilă a autorităților publice locale și regionale, a industriilor și a IMM-urilor;

19. invită Comisia să evalueze și să identifice activitățile care dăunează semnificativ sustenabilității mediului, în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2020/852 și conform recomandărilor Băncii Centrale Europene și ale Rețelei de bănci centrale și autorități de reglementare pentru un sistem financiar mai ecologic (NFGS);

20. solicită eliminarea treptată realistă a investițiilor publice și private în activități economice poluante și nocive pentru care există alternative fezabile din punct de vedere economic, cu respectarea deplină a drepturilor statelor membre de a-și alege mixul energetic, cu scopul de a implementa un sistem de energie din surse regenerabile și o rețea energetică care sunt compatibile cu Acordul de la Paris; subliniază necesitatea urgentă de a găsi aceste alternative prin investiții masive în inovarea tehnologică și eficiența energetică; insistă că activitățile finanțate de SEIP nu trebuie să contribuie la stimularea altor inegalități sociale și la creșterea decalajului economic și social dintre est și vest din UE; reamintește, în acest context, că între 2014 și 2016, 11 țări și Uniunea Europeană au cheltuit 112 miliarde EUR pe an pentru a subvenționa combustibilii fosili; invită Comisia și statele membre să pregătească strategii pentru eliminarea treptată a tuturor subvențiilor dăunătoare mediului pentru a spori coerența și credibilitatea UE în conservarea biodiversității și a ecosistemelor naturale, precum și pentru a stimula tranziția către sisteme energetice curate și o economie neutră din punct de vedere climatic și circulară;

21. consideră că tranziția către neutralitatea climatică ar trebui să păstreze condiții echitabile pentru întreprinderile din UE și competitivitatea acestora, în special în cazul concurenței neloiale din partea țărilor terțe; consideră că, pentru a-și atinge obiectivele, SEIP ar trebui să contribuie și la o producție europeană sustenabilă și să reducă emisiile globale prin intermediul politicii comerciale; solicită ca acordurile comerciale să nu garanteze protecția investitorilor în detrimentul standardelor de mediu, sociale sau de sănătate; subliniază că este important ca standardele aplicabile în domeniul climei și alte standarde de mediu să fie incluse în acordurile comerciale încheiate de UE cu țări terțe, inclusiv pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile europene; solicită să se garanteze că țările terțe sunt eligibile pentru proiectele transfrontaliere care contribuie la realizarea obiectivelor Acordului de la Paris;

22. subliniază că Erasmus+, Corpul european de solidaritate și Europa creativă, principalele programe ale UE din domeniile educației, voluntariatului și culturii, reprezintă un instrument esențial în răspunsul mondial la schimbările climatice și joacă un rol-cheie în promovarea educării pentru obținerea competențelor necesare tranziției ecologică, în sensibilizarea populației în legătură cu aspectele legate de mediu și de schimbările climatice, în special în rândul tinerilor care fac voluntariat pentru protecția mediului și în conceperea unor soluții creative, favorabile incluziunii și accesibile la problemele de mediu; subliniază că aceste programe contribuie la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale UE; subliniază, în această privință, importanța stagiilor agricole sprijinite de Erasmus+;

Bugetul UE: orientarea, activarea și catalizarea resurselor financiare

23. subliniază rolul central al bugetului UE în realizarea SEIP; își reiterează vechea sa poziție conform căreia noile inițiative ar trebui să fie supuse întotdeauna evaluării durabilității, să fie finanțate prin alocări suplimentare și să nu afecteze negativ alte politici; subliniază importanța unor politici ale UE pe termen lung, cum ar fi coeziunea sau agricultura, împreună cu alte domenii de politică esențiale, cum ar fi cercetarea, inovarea sau adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora; invită Comisia și statele membre să își îndeplinească angajamentele politice și să asigure Uniunii un CFM adaptat exigențelor viitorului, care să poată răspunde așteptărilor cetățenilor;

24. subliniază importanța investițiilor private sustenabile și a rolului acestora în realizarea obiectivelor SEIP și consideră că este necesară facilitarea finanțării private; subliniază în continuare că sprijinul tehnic ar trebui consolidat prin intermediul unor incubatoare locale și naționale și a unor pepiniere de proiecte care să reunească finanțatori și promotori de proiecte.

25. salută acceptarea de către Consiliul European a Instrumentului de redresare a Uniunii Europene ca instrument de urgență pentru sprijinirea investițiilor și a reformelor; regretă, cu toate acestea, propunerea de a reduce semnificativ majorările la mai multe programe ale UE și de a le anula în totalitate pentru alte programe; consideră că reducerile propuse pentru programele de sprijinire a tranziției regiunilor dependente de carbon sunt în contradicție cu Pactul verde european și, în cele din urmă, vor afecta finanțarea SEIP;

26. subliniază că, pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul Acordului de la Paris, contribuția UE la obiectivele climatice ar trebui să se bazeze pe prevederea în bugetul UE a unei părți consistente de cheltuieli legate de climă și biodiversitate; urmărește, de aceea, să atingă niveluri de cheltuieli pentru integrarea aspectelor legate de schimbările climatice și de biodiversitate de 30 % și, respectiv, de 10 %; subliniază că obiectivul privind cheltuielile în domeniul climei ar trebui să se aplice CFM în ansamblu; subliniază că un obiectiv de 37 % în materie de climă ar trebui să se aplice și în cazul cheltuielilor Next Generation EU; îndeamnă Comisia să creeze un cadru rațional și transparent de urmărire și monitorizare a cheltuielilor legate de climă în bugetul UE; subliniază că noile resurse proprii au rolul esențial de a permite bugetului UE să atingă un nivel mai ridicat de finanțare a combaterii schimbărilor climatice în viitor;

27. salută propunerea de a suplimenta Fondul pentru o tranziție justă cu fonduri suplimentare din partea Next Generation EU, dar regretă propunerea Consiliului de a reduce aceste suplimentări și subliniază că va fi necesar un sprijin suplimentar pentru a se garanta că lucrătorii afectați direct și indirect de această tranziție beneficiază de asistență adecvată; reiterează că resursele din cadrul Fondului pentru o tranziție justă pot completa resursele disponibile în cadrul politicii de coeziune și subliniază că noua propunere nu ar trebui să vină în detrimentul politicii de coeziune prin transferuri obligatorii de la pachetele financiare naționale ale statelor membre și nu ar trebui să ducă la denaturarea concurenței;

28. consideră că principiul unei tranziții echitabile ar trebui integrat în Pactul verde european și că Fondul pentru o tranziție justă ar trebui să se concentreze mai ales asupra regiunilor cele mai dependente de combustibilii fosili; subliniază că proiectele care primesc fonduri trebuie să fie sustenabile din punct de vedere ecologic, social și economic și viabile pe termen lung; solicită, prin urmare, adoptarea unei strategii cuprinzătoare a UE de dezvoltare și modernizare a regiunilor care beneficiază de Fondul pentru o tranziție justă;

29. subliniază că elaborarea planurilor pentru o tranziție justă ar trebui să implice toate părțile interesate relevante; consideră că planurile pentru o tranziție justă ar trebui să țină seama de punctele de plecare diferite ale statelor membre și ale regiunilor în tranziția către neutralitatea climatică; remarcă faptul că ar trebui să existe o mai mare claritate în legătură cu criteriile de eligibilitate pentru finanțare; consideră că și programele finanțate de Fondul pentru o tranziție justă ar trebui evaluate utilizând urmărirea cheltuielilor legate de climă, contabilitatea capitalului natural și metodologiile ciclului de viață;

30. salută cei doi piloni suplimentari ai Mecanismului pentru o tranziție justă, în special mecanismul specific din cadrul InvestEU și o facilitate de împrumut pentru sectorul public, care, împreună cu Fondul pentru o tranziție justă, vor crea noi oportunități economice și vor contribui la atenuarea efectelor socioeconomice ale tranziției către neutralitatea climatică și ale punerii în aplicare a economiei circulare în UE în regiunile și orașele cele mai vulnerabile și cu emisii ridicate de dioxid de carbon, precum și la soluționarea dificultăților legate de accesibilitatea energiei cu care se confruntă cetățenii în cursul procesului de tranziție; consideră că, pentru ca acești piloni să aibă succes, este esențial să se garanteze statelor membre, regiunilor și orașelor o asistență tehnică suficientă;

31. subliniază că o tranziție justă din punct de vedere social nu va fi posibilă fără o contribuție masivă a zonelor metropolitane; consideră, așadar, că resursele din pilonul al doilea și al treilea ale Mecanismului pentru o tranziție justă ar trebui să fie acordate ușor orașelor, pentru a dezvolta un mecanism financiar la scară largă cu scopul de a sprijini eforturile sociale și în materie de climă la nivel de oraș; subliniază că acest lucru poate să includă fonduri accesibile în mod direct, printre altele, pentru politicile în materie de locuințe, pentru programele de renovare, reabilitare și izolare a clădirilor, pentru proiectele de transport public, îmbunătățind infrastructura verde a orașelor, pentru introducerea unor instrumente ale economiei circulare sau pentru proiectele de gestionare durabilă a apei;

32. salută rolul InvestEU în punerea în aplicare și funcționarea SEIP și consideră că acesta ar trebui să joace un rol-cheie în cadrul redresării economice, ecologice, echitabile și reziliente a Uniunii; regretă faptul că finanțarea propusă a InvestEU, atât prin intermediul CFM, cât și al Next Generation EU, a fost redusă semnificativ în comparație cu ultima propunere a Comisiei; salută propunerea de a crea un mecanism de investiții strategice, în special adăugarea unei a cincea componente – componenta pentru investiții europene – în cadrul InvestEU, pentru a promova investiții durabile în tehnologii-cheie și în lanțuri valorice; subliniază că proiectele finanțate în cadrul InvestEU ar trebui să fie în concordanță cu angajamentele Uniunii privind clima și mediul pentru 2030;

33. subliniază faptul că propunerea revizuită a Comisiei integrează deja acordul preliminar privind InvestEU încheiat între Parlament și Consiliu în mai 2019; reamintește că, pe lângă o poziție privilegiată în favoarea Grupului BEI, acest acord conferă, de asemenea, un rol important altor parteneri de implementare, cum ar fi băncile naționale de promovare sau alte instituții financiare internaționale; reamintește, în plus, că InvestEU este un instrument bazat pe cerere și că, din acest motiv, ar trebui să se evite o concentrare sectorială sau geografică excesivă; subliniază că este necesar să se asigure disponibilitatea pe teren a asistenței tehnice adecvate pentru a putea finanța proiecte, acolo unde acestea sunt cel mai necesare, și astfel încât proiectele să ofere o adiționalitate reală; subliniază, în acest sens, contribuția vitală a Platformei de consiliere, căreia trebuie să i se aloce o finanțare adecvată;

34. reafirmă responsabilitatea UE, în calitate de lider global în combaterea schimbărilor climatice, de a încuraja alți parteneri internaționali să urmeze o abordare similară; consideră că resursele acordate din bugetul UE țărilor terțe nu ar trebui întrebuințate în niciun caz în contradicție cu obiectivele Pactului verde și ar trebui să vizeze facilitarea realizării obiectivelor sale, ținând seama de nivelul diferit de dezvoltare al fiecărei țări și de diferitele lor nevoi în materie de investiții; consideră că pandemia a demonstrat că acțiunile pentru protecția mediului și a biodiversității în afara Uniunii sunt legate în mod indisolubil de sănătatea pe plan intern și că aceste acțiuni sunt eficiente din punctul de vedere al costurilor în comparație cu efectele pandemiei;

35. remarcă faptul că Fondul pentru inovare și Fondul pentru modernizare ar trebui să aducă o contribuție semnificativă la tranziția durabilă către emisii nete de GES egale cu zero până în 2020 și salută în special faptul că Fondul pentru modernizare este conceput astfel încât să sprijine investițiile pentru îmbunătățirea eficienței energetice în zece state membre cu venituri mai scăzute, fiind, așadar, un instrument important pentru a asigura o tranziție justă; subliniază, cu toate acestea, necesitatea unui control sporit al fondului, având în vedere că investițiile în activități care dăunează semnificativ obiectivelor sociale și de mediu nu ar trebui să fie eligibile în cadrul Fondului pentru modernizare;

36. consideră că este necesar să se evite orice suprapunere cu activități conexe finanțate prin bugetul Uniunii și consideră că existența acestor fonduri în afara bugetului Uniunii ar putea fi în detrimentul supravegherii bugetare; îndeamnă Comisia să informeze în mod adecvat autoritatea bugetară cu privire la punerea în aplicare a fondurilor;

37. salută intenția Comisiei de a revizui atât Fondul pentru modernizare, cât și Fondul pentru inovare, ca parte a revizuirii sistemului de comercializare a certificatelor de emisii (ETS); reiterează vechea sa solicitare de a clasifica o parte semnificativă a veniturilor ETS ca resurse proprii;

38. subliniază rolul important pe care politica agricolă comună (PAC) și politica comună în domeniul pescuitului vor trebui să îl joace în realizarea obiectivelor SEIP; observă că, în cadrul tranziției agriculturii și sectorului pescuitului din UE la o gestionare mai sustenabilă a resurselor naturale și la conservarea biodiversității, PAC ar trebui să își mențină obiectivele de a susține o aprovizionare de calitate cu alimente, de a garanta suveranitatea alimentară a europenilor, de a contribui la câștiguri stabile și acceptabile pentru agricultori și pescari, precum și la dezvoltarea durabilă a zonelor rurale; subliniază necesitatea de a garanta că PAC contribuie la obiectivele UE în materie de climă și durabilitate, astfel cum se subliniază în raportul Curții de Conturi Europene din 7 noiembrie 2018;

39. subliniază importanța facilitării accesului la finanțarea publică și privată pentru a sprijini creșterea investițiilor ecologice, dezvoltarea instrumentelor de digitalizare și accesul la acestea, modernizarea și inovarea, ceea ce va permite sectorului agricol, sectorului pescuitului și zonelor rurale să facă față provocărilor și să profite de oportunitățile legate de atingerea obiectivelor și nivelului de ambiție ale Pactului verde european;

40. subliniază că politica de coeziune, ca principală politică de investiții a UE, va juca un rol esențial în sprijinirea tranziției către neutralitatea climatică; atrage atenția asupra faptului că, în urma pandemiei de COVID-19, politica de coeziune va fi unul dintre instrumentele decisive din cadrul redresării economice sustenabile și ar trebui să își mențină rolul de lungă durată de a contribui la promovarea coeziunii sociale, economice și teritoriale, astfel cum se stipulează în tratatele UE; insistă că politica de coeziune ar trebui să fie consolidată pentru a-i permite să-și realizeze obiectivele principale și să contribuie la succesul Pactului verde european;

41. sprijină abordarea inovatoare a Comisiei care se reflectă în declarația sa conform căreia bugetul UE va contribui la realizarea obiectivelor climatice și de mediu și prin veniturile sale; reamintește poziția Parlamentului în favoarea introducerii de noi resurse proprii care pot genera valoare adăugată și pot sprijini în mod substanțial Pactul verde european;

42. își reafirmă poziția anterioară cu privire la lista potențialilor candidați pentru noile resurse proprii, astfel cum figurează în raportul său intermediar privind CFM, care ar trebui să corespundă obiectivelor esențiale ale UE, inclusiv lupta împotriva schimbărilor climatice și protecția mediului; solicită, prin urmare, introducerea, fără a crea o povară suplimentară pentru cetățeni, a unor noi resurse proprii, care ar putea include, de exemplu, resurse pentru care Comisia a comunicat în 2018 cifre fondate pe:

(i) veniturile din licitațiile ETS, care ar putea aduce între 3 și 10 miliarde EUR pe an;

(ii) o contribuție pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate, care ar putea aduce între 3 și 10 miliarde EUR pe an;

(iii) viitorul mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon, care ar putea aduce între 5 și 14 miliarde EUR pe an;

(iv) o bază fiscală consolidată comună a societăților, care ar putea aduce peste 12 miliarde EUR pe an;

(v) o taxă pe marile companii digitale, care ar putea aduce între 750 de milioane și 1,3 miliarde EUR pe an și

(vi) o taxă pe tranzacțiile financiare (TTF), care, pe baza propunerii inițiale a Comisiei din 2012 și ținând seama de Brexit și de creșterea economică, ar putea aduce până la 57 de miliarde EUR pe an, în funcție de sfera de aplicare a taxei;

reiterează, în acest sens, apelul său adresat tuturor statelor membre de a se alătura cadrului de cooperare consolidată privind TTF; invită Comisia să furnizeze cât mai curând posibil detalii cu privire la resursele proprii prezentate în Comunicarea sa din 27 mai 2020 privind planul de redresare, inclusiv cu privire la taxa bazată pe operațiunile marilor întreprinderi și posibila extindere a ETS la sectorul maritim și cel aerian;

43. insistă asupra faptului că, începând cu 2021, ar trebui inclusă în bugetul UE o categorie de noi resurse proprii, în timp ce ar trebui stabilit și un calendar obligatoriu din punct de vedere juridic pentru a propune și a introduce noi resurse proprii în următorul CFM; solicită ca veniturile obținute din noile resurse proprii să fie suficiente pentru a acoperi cel puțin obligațiile de rambursare din cadrul Instrumentului de redresare; se așteaptă ca orice venituri care depășesc acest nivel să intre în bugetul UE pentru a acoperi, printre altele, deficitul de finanțare al Pactului verde, fără a afecta principiul universalității;

44. subliniază faptul că ambele tipuri de venituri, de mediu și de altă natură, vor fi esențiale pentru instituirea unei categorii fiabile de noi resurse proprii autentice, având în vedere că venitul generat de veniturile de mediu ar putea scădea proporțional în timp, pe măsură ce UE avansează către neutralitatea climatică;

Instituții financiare – facilitarea punerii în aplicare a Pactului verde

45. salută decizia BEI de a revizui politica sa de acordare de împrumuturi în domeniul energiei și strategia privind clima și de a dedica 50 % din activitățile sale acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice și sustenabilității mediului începând cu 2025, cu scopul de a îndeplini obligațiile UE în temeiul Acordului de la Paris; invită BEI să revizuiască și politica sa privind împrumuturile pentru sectorul transporturilor și să se angajeze în direcția unei tranziții sustenabile către

neutralitatea climatică și o economie circulară, luând în considerare diferitele mixuri energetice ale statelor membre și acordând o atenție deosebită sectoarelor și regiunilor care sunt cel mai afectate de tranziție; solicită, în special, să se pună în aplicare noi politici în sectoarele industriale cu emisii ridicate de dioxid de carbon în care BEI este activă, pentru a sprijini tranziția acestor sectoare în vederea alinierii tuturor împrumuturilor sectoriale noi la obiectivul de a ajunge la o neutralitate climatică până cel târziu în 2050; salută angajamentul BEI de a sista finanțarea proiectelor energetice legate de combustibilii fosili până în 2021; necesită adoptarea și publicarea unor planuri de tranziție verificabile pentru a realiza obiectivele privind neutralitatea climatică;

46. subliniază că reacția BEI la pandemia de COVID-19 ar trebui să fie în concordanță cu obiectivele SEIP; observă, totuși, că nu toate proiectele finanțate pot să contribuie la realizarea obiectivelor climatice ale UE și insistă că acest lucru nu ar trebui să împiedice finanțarea lor; este de părere, cu toate acestea, că portofoliul BEI trebuie să fie aliniat la obiectivele UE privind durabilitatea și la principiul de a nu cauza prejudicii semnificative; invită BEI să stabilească o foaie de parcurs concretă pentru atingerea obiectivului granular de 50 % până în 2025 și să comunice anual partea din activele sale care finanțează activități considerate drept sustenabile din punctul de vedere al mediului în conformitate cu taxonomia UE; reamintește că, drept răspuns la pandemia de COVID-19, banca ar trebui să genereze investiții în valoare de 240 de miliarde EUR, această acțiune fiind materializată în câteva săptămâni;

47. consideră că, pentru ca BEI să joace un rol de succes în finanțarea Pactului verde, este esențială o abordare ascendentă și participativă, și că BEI ar trebui să promoveze dialoguri specifice între sectorul public și cel privat și o mai bună coordonare cu diversele părți interesate, cum ar fi autoritățile locale și regionale și reprezentanții societății civile; subliniază, de asemenea, independența BEI, subliniind, în același timp, importanța garantării unui control democratic al investițiilor;

48. reamintește că BEI este lider mondial în emiterea de obligațiuni ecologice, cu un capital de peste 23 de miliarde EUR atins în 11 ani; observă că o provocare majoră a fost stabilirea standardelor comune, pentru a se evita dezinformarea ecologică; salută noile obligațiuni ale BEI de sensibilizare cu privire la sustenabilitate, lansate în 2018 și menite să sprijine investițiile legate de obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU; subliniază că este importantă stabilirea unor standarde comune pentru aceste noi obligațiuni, pentru a garanta că proiectele sunt transparente, verificabile și măsurabile; invită BEI să continue această activitate și să extindă emisiunea de obligațiuni ecologice și de obligațiuni de sensibilizare cu privire la sustenabilitate, care să faciliteze punerea în aplicare a SEIP și să contribuie la dezvoltarea pieței de obligațiuni de sustenabilitate socială și de mediu, pe baza activităților desfășurate în cadrul Planului de acțiune al UE privind finanțarea creșterii durabile și al taxonomiei UE;

49. încurajează BEI să joace un rol activ în sprijinirea proiectelor care contribuie la o tranziție justă, cum ar fi cercetarea, inovarea și digitalizarea, accesul IMM-urilor la finanțare, investițiile sociale și competențele;

50. ia act de faptul că președintele BEI, dl Werner Hoyer, a subliniat necesitatea de a consolida baza de capital a BEI pentru a-i permite să continue proiectele ambițioase care stau la baza tranziției către o economie sustenabilă;

51. recunoaște rolul important al băncilor și instituțiilor naționale de promovare și al instituțiilor financiare internaționale (IFI), inclusiv al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare și al Băncii Mondiale, în finanțarea proiectelor sustenabile, contribuind astfel la realizarea obiectivelor Acordului de la Paris; subliniază că, având în vedere experiența și capabilitățile lor la nivel național și regional, băncile și instituțiile naționale de promovare pot contribui la maximizarea impactului fondurilor publice, inclusiv prin parteneriate în cadrul InvestEU, contribuind astfel la realizarea obiectivelor climatice ale Uniunii; subliniază faptul că finanțarea IMM-urilor este esențială pentru a pune în aplicare cu succes SEIP;

52. subliniază, de asemenea, faptul că băncile și instituțiile naționale de promovare sunt experte în conceperea, gestionarea și finanțarea proiectelor relativ mici, datorită experienței lor în acest domeniu; salută, prin urmare, implicarea lor în diverse aspecte ale SEIP, fiind organismele cele mai adecvate pentru a canaliza investițiile de la nivel european către economia reală și la scară locală; subliniază importanța asigurării sprijinului tehnic local pentru promotorii de proiecte și pentru inovare și insistă asupra rolului pepinierelor de proiecte în facilitarea maturizării proiectelor astfel încât să poată beneficia de finanțare; solicită reforme ale ajutoarelor de stat care să permită băncilor și instituțiilor naționale de promovare să acorde împrumuturi preferențiale pentru a promova sustenabilitatea;

53. observă că investițiile publice și private pot contribui la redresarea și reziliența sustenabile atunci când finanțarea este orientată către investiții verzi, cum ar fi rețelele electrice, superrețelele și rețelele inteligente, rețelele feroviare, eficiența energetică și proiectele de economie circulară;

54. subliniază că catastrofele ecologice și climatice prezintă tot mai multe riscuri pentru stabilitatea financiară și că, prin urmare, reglementarea și supravegherea prudențiale ar trebui să integreze mai bine în evaluările lor aceste riscuri pe termen lung; consideră că lupta împotriva schimbărilor climatice și promovarea sustenabilității ar trebui să fie luate în considerare mai mult în politicile BCE, respectând pe deplin mandatul său și independența sa și fără a pune în pericol rolul său de gardian al stabilității financiare și monetare; reamintește declarația președintelui său potrivit căreia BCE sprijină dezvoltarea unei taxonomii ca modalitate de facilitare a încorporării aspectelor legate de mediu în portofoliile băncilor centrale; constată ambiția exprimată în recentul răspuns al Eurosistemului la consultările publice lansate de Comisie cu privire la strategia reînnoită pentru finanțarea durabilă și la revizuirea Directivei privind prezentarea de informații nefinanciare, în care s-a afirmat că forțele pieței pot și ar trebui să fie un vector principal al redirecționării fluxurilor financiare către activități economice sustenabile; salută apelurile BCE și ale Network of Central Banks and Supervisors for Greening the Financial System (NGFS) (Rețeaua de bănci centrale și autorități de supraveghere pentru ecologizarea sistemului financiar) prin care se solicită autorităților de reglementare financiară să evalueze mai bine riscurile financiare legate de sustenabilitate;

55. încurajează BCE să promoveze strategia sa de politică monetară respectând pe deplin mandatul său privind stabilitatea prețurilor, consacrat în TFUE; observă că, în cadrul revizuirii strategiei sale de politică monetară, BCE va evalua, în conformitate cu Acordul de la Paris, dacă și în ce mod, în cadrul mandatului său, poate ține cont de considerentele de sustenabilitate – și, în special, de riscurile legate de sustenabilitatea mediului – în cadrul său de garanții și exercițiul său anual de simulare de criză, păstrând în același timp o separare între rolul de politică monetară și cel de supraveghere prudențială; încurajează, de asemenea, BCE să dezvăluie nivelul de aliniere a politicii monetare la Acordul de la Paris, stabilind totodată o foaie de parcurs pentru o aliniere viitoare, utilizând în mod corespunzător taxonomia UE pentru aceste acțiuni; invită BCE să studieze alte modalități de a sprijini BEI pentru a crește capacitatea sa de finanțare fără a crea denaturări ale pieței;

56. recomandă BCE să evalueze reechilibrarea portofoliului său de obligațiuni cu un nivel ridicat de emisii de carbon în contextul programului de achiziționare de obligațiuni emise de sectorul corporativ (CSPP), având în vedere angajamentele asumate de BEI în domeniul climei;

57. invită autoritățile europene de supraveghere, împreună cu autoritățile naționale competente, să elaboreze testări anuale de rezistență în materie de climă pentru instituțiile financiare pe care le supraveghează, astfel cum se discută în prezent în cadrul Rețelei de bănci centrale și autorități de supraveghere pentru ecologizarea sistemului financiar, pentru a înțelege unde se găsesc riscurile financiare legate de climă în portofoliile instituțiilor financiare relevante ale UE;

58. este de opinie că transportul public este esențial pentru realizarea unei mobilități urbane sustenabile; subliniază necesitatea consolidării sprijinului pentru rețelele și flotele de transport public la nivel local și regional, ca instrument eficace pentru tranziție și către o mobilitate cu emisii scăzute, promovând în același timp transferul modal, mai ales în centrele metropolitane, și conectivitatea în zonele rurale cu scopul de a promova coeziunea teritorială; consideră că o mai bună coordonare a finanțării transportului urban cu planurile de mobilitate urbană durabilă (PMUD) este esențială pentru a accelera transformarea mobilității urbane; invită Comisia să coopereze cu statele membre în conceperea politicilor și planurilor de mobilitate urbană durabilă, care să includă sprijin pentru sisteme de transport public eficiente și soluții de mobilitate activă, cum ar fi mersul pe jos și mersul cu bicicleta, și promovarea accesibilității și multimodalității între diferitele moduri de transport;

Mobilizarea investițiilor private pentru o redresare durabilă

59. sprijină o strategie reînnoită de finanțare durabilă; subliniază necesitatea creării unei etichete ecologice evolutive a UE pentru produsele financiare, a unui standard al UE privind obligațiunile ecologice, precum și a unor date mai fiabile, comparabile și accesibile în materie de durabilitate, obținute prin armonizarea indicatorilor de durabilitate; reamintește importanța considerabilă a finanțării verzi pentru rolul internațional al UE și al monedei euro în următorul deceniu; subliniază importanța standardelor de raportare simplificate pentru IMM-uri, având în vedere că le permit să participe pe deplin la piețele de capital;

60. insistă că sunt indispensabile datele mai fiabile, comparabile și accesibile în materie de durabilitate pentru a asigura funcționarea în practică a sistemului de finanțare durabilă al UE; salută ideea unui Forum la nivel înalt privind uniunea piețelor de capital pentru a institui un punct unic de acces european care să colecteze informații despre întreprinderile din

UE prin interconectarea registrelor și a bazelor de date ale întreprinderilor naționale și ale UE existente, ca modalitate de a ajuta întreprinderile, în special cele din statele membre mai mici, să atragă investitori; subliniază că întreprinderile ar trebui să poată controla disponibilitatea datelor lor în cadrul punctului unic de acces european; invită Comisia să prezinte o propunere legislativă pentru un punct unic de acces european pentru informații financiare și nefinanciare cu privire la societățile europene cotate și necotate la bursă, respectând totodată, după caz, principiul proporționalității; solicită Comisiei să eficientizeze cerințele de transparență prevăzute de Directiva privind prezentarea de informații nefinanciare și să le alinieze la cele prevăzute de Regulamentul privind taxonomia și Regulamentul privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare; solicită metodologii transparente în ceea ce privește colectarea și publicarea datelor; invită Comisia să instituie o monitorizare și o raportare eficace a datelor cu privire la punerea în aplicare a SEIP, punându-le la dispoziția publicului astfel încât să garanteze transparența deplină a cheltuielilor UE pentru tranziția verde; consideră că o parte semnificativă a obligațiunilor UE care urmează să fie emise în contextul planului de redresare sunt emise pe baza standardului UE privind obligațiunile ecologice, conform propunerii Comisiei;

61. salută progresele înregistrate pe baza inițiativelor incluse în Planul de acțiune privind finanțarea creșterii durabile din 2018; solicită adoptarea actelor delegate prevăzute în Regulamentul privind taxonomia, ținând seama de gama de criterii și indicatori de sustenabilitate; solicită în mod specific punerea în aplicare rapidă a principiului de „a nu cauza prejudicii semnificative", astfel cum este enunțat în Regulamentul privind finanțarea durabilă, Regulamentul privind furnizarea de informații și Regulamentul privind taxonomia; insistă asupra importanței cerințelor ambițioase de furnizare de informații pentru toate produsele și entitățile financiare;

62. consideră că viitoarea Strategie reînnoită a UE privind finanțarea durabilă este o oportunitate majoră de a accelera tranziția către investiții cu amănuntul mai sustenabile; invită Comisia să propună măsurile necesare pentru a stimula investițiile cu amănuntul sustenabile;

63. ia act de articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul privind taxonomia, care mandatează Comisia să publice, până la 31 decembrie 2021, un raport care să descrie dispozițiile care ar fi necesare pentru a extinde domeniul de aplicare al acestui regulament dincolo de activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului, încât să includă alte obiective de durabilitate, cum ar fi obiectivele sociale;

64. aprobă apelul Grupului de experți la nivel înalt privind finanțarea durabilă în favoarea unor noi măsuri de stimulare a acțiunilor pe termen lung în beneficiul cetățenilor și al planetei; invită Comisia să analizeze și să propună modalități în care poate fi integrată mai bine o perspectivă pe termen lung în regimul și normele de guvernanță corporativă; salută elaborarea unei inițiative de guvernanță corporativă sustenabilă;

65. invită Comisia să aibă în vedere o revizuire a Directivei privind prezentarea de informații nefinanciare, care să poată include prezentarea impactului activităților întreprinderilor asupra sustenabilității ecologice, sociale și a guvernanței;

66. insistă asupra faptului că, în momentul mobilizării finanțării pentru Pactul verde, investițiile publice și private trebuie să se completeze acolo unde este posibil; subliniază că investițiile din sectorul privat nu ar trebui să fie excluse, astfel încât să poată fi maximizată finanțarea din cadrul SEIP;

67. reamintește că investițiile în activități economice nedurabile și creditarea acestora pot conduce la active depreciate sau investiții irecuperabile cu efecte de blocare; subliniază că acest risc trebuie să fie integrat suficient în ratingurile de credit și în cadrele prudențiale, inclusiv în cadrul Basel; invită, prin urmare, Comisia să examineze modalități de îmbunătățire a includerii riscurilor legate de sustenabilitate și a tratamentului prudențial al investițiilor și împrumuturilor pe termen lung, inclusiv în codul bancar al UE, ce va favoriza în plus stabilitatea globală a sistemului financiar, și să urmărească în continuare promovarea fiabilității, comparabilității și transparenței factorilor de sustenabilitate în ratingurile de credit; consideră că acest aspect ar putea fi abordat în cadrul viitoarei revizuiri a Regulamentului privind agențiile de rating de credit, a Regulamentului/Directivei privind cerințele de capital și a cadrelor de solvabilitate;

68. reamintește că investițiile sustenabile nu au neapărat un profil cu risc mai redus decât alte tipuri de investiții;

69. consideră că ar trebui să se faciliteze accesul IMM-urilor din Uniune la finanțare publică și privată în cadrul SEIP; subliniază necesitatea unor eforturi suplimentare pentru a informa IMM-urile cu privire la noile posibilități de finanțare în cadrul SEIP;

Promovarea investițiilor publice durabile în vremuri de criză

70. solicită crearea unui instrument pentru investițiile sustenabile în vederea atingerii obiectivelor stabilite în Pactul verde european, dar subliniază că, indiferent de modelul de finanțare ales, creșterea nivelurilor crescute de investiții publice ar trebui să contribuie la sustenabilitatea finanțelor publice în UE; consideră că o posibilă revizuire a cadrului de guvernanță economică al UE ar trebui să ia în considerare recomandările Consiliului bugetar european independent și ar trebui să stimuleze statele membre să își alinieze economiile și cheltuielile publice la obiectivele Pactului verde european; sprijină angajamentul Comisiei de a explora alte cadre favorabile, cum ar fi standardele privind obligațiunile verzi, și încurajează Comisia să identifice cele mai bune practici în materie de bugetare ecologică;

71. solicită ca sprijinul din bugetul public acordat sectorului transporturilor, în special companiilor aeriene, sectorului turismului și sectorului autovehiculelor, să fie utilizat în mod durabil și eficient; solicită ca activitățile de tranziție definite în Regulamentul privind taxonomia să fie eligibile pentru finanțare în cadrul SEIP și solicită să se acorde o atenție deosebită accesului la finanțare și la alte forme de sprijin pentru microîntreprinderi și IMM-uri;

72. solicită integrarea achizițiilor publice și licitațiilor sustenabile, precum și o coordonare europeană sporită în acest sens;

73. salută faptul că planurile de redresare și reziliență vor avea la bază priorități comune ale UE; insistă, în acest sens, asupra Pactului verde european și a Pilonului european al drepturilor sociale, precum și asupra Agendei digitale și a obiectivului strategic de a obține suveranitatea europeană în sectoare strategice, cu o bază industrială sustenabilă; reamintește necesitatea de a investi în redresarea ecologică și de a spori convergența între statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a SEIP, ceea ce ar putea contribui la accelerarea redresării economice; solicită să se includă priorități în domenii precum ocuparea forței de muncă, competențele, educația, antreprenoriatul digital, cercetarea și inovarea și sănătatea, dar și în domenii legate de mediul de afaceri și sectorul non-profit, inclusiv administrația publică și sectorul financiar; invită Comisia să ofere asistență tehnică autorităților publice în elaborarea planurilor de tranziție, pentru a evita deprecierea activelor; invită Comisia să monitorizeze punerea în aplicare a planurilor de redresare și reziliență și să se asigure că încălcările grave au drept consecință recuperarea alocărilor plătite; subliniază că este important ca statele membre care publică planurile să respecte statul de drept și valorile noastre democratice;

74. insistă asupra faptului că principiul „a nu face rău” din Pactul verde european se aplică tuturor planurilor de redresare;

75. regretă decizia Consiliului European de a elimina instrumentul de sprijin pentru solvabilitate din programul Next Generation EU; consideră că este vorba de un instrument important pentru a garanta condiții echitabile de concurență pe piața unică;

76. solicită întreprinderilor care beneficiază de sprijin public să se angajeze să publice rapoarte pentru fiecare țară în parte, respectând în același timp posibilitatea unor derogări temporare prevăzute pentru a proteja informațiile sensibile din punct de vedere comercial; solicită ca aceste întreprinderi să garanteze, de asemenea, o concurență loială, să reducă diferența de remunerare dintre femei și bărbați, să își respecte obligațiile de raportare de informații nefinanciare, să garanteze locurile de muncă și să facă public orice tratament favorabil primit, precum și să se abțină strict de la a recurge la orice fel de strategii de evitare a obligațiilor fiscale prin intermediul unor filiale în jurisdicții necooperante în scopuri fiscale fără activitate economică substanțială; insistă ca aceste întreprinderi să contribuie în mod echitabil la eforturile de redresare plătindu-și partea corectă de impozite; solicită, în acest context, un nou contract social pentru întreprinderi, armonizând obiectivele de profit cu considerentele umane și de mediu;

77. invită Comisia să revizuiască, în funcție de necesități, normele privind ajutoarele de stat, inclusiv cadrul temporar introdus ca răspuns la pandemia de COVID-19, pentru a permite un sprijin public mai mare pentru Pactul verde european și pentru a garanta că sprijinul sub formă de ajutoare de stat este condiționat de îndeplinirea obiectivelor climatice și de mediu ale Uniunii; observă că orice revizuire a normelor privind ajutoarele de stat ar trebui să fie concepută cu atenție, astfel încât să prevină denaturarea concurenței pe piața internă și să asigure integritatea acesteia și condiții de concurență echitabile în cadrul oricărei revizuiri viitoare;

78. invită Comisia ca, atunci când aprobă o cerere de ajutor de stat din partea unui stat membru, în conformitate cu articolul 108 din TFUE, să includă în decizia sa dispoziții care să le impună beneficiarilor din sectoarele cu emisii ridicate de dioxid de carbon să adopte obiective climatice și foi de parcurs pentru tranziția verde și să demonstreze alinierea modelului de afaceri și a activităților lor la obiectivele stabilite în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2018/1999;

79. salută revizuirea planificată a Directivei privind impozitarea energiei pentru 2021 și invită Comisia să prezinte propuneri legislative pentru a alinia cotele de TVA la considerentele de mediu, să introducă o taxă pentru plasticul de unică folosință și să majoreze accizele minime relevante care și-au pierdut efectul din cauza inflației; urmărește ca, pe lângă aceste reforme, să depună eforturi pentru a menține puterea de cumpărare a persoanelor cu cele mai scăzute niveluri ale veniturilor din Uniunea Europeană;

80. reamintește că sunt necesare din ce în ce mai multe investiții legate de tranziția verde, precum și faptul că evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale cauzează posibile pierderi de resurse pentru bugetele naționale și cel al UE, pierderi ce pot ajunge la între 50 și 70 de miliarde EUR și 160 și 190 de miliarde EUR, sume care ar putea fi utilizate pentru investiții în SEIP; invită statele membre să mobilizeze resurse pentru a finanța tranziția sustenabilă și justă prin punerea în aplicare a unui potențial acord legat de Cadrul cuprinzător al OCDE, inclusiv pilonul 2 al acestuia; solicită intensificarea luptei împotriva fraudei fiscale, a evaziunii fiscale, a evitării obligațiilor fiscale și a planificării fiscale agresive; solicită o coordonare la nivelul UE pentru a detecta, a investiga și a evita planificarea fiscală agresivă din partea persoanelor fizice și a corporațiilor; solicită o strategie ambițioasă privind impozitarea întreprinderilor pentru secolul 21; invită Consiliul să actualizeze criteriile de definire a regimurilor fiscale dăunătoare din Codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor și își reiterează poziția din 26 martie 2019 referitoare la statele membre care facilitează planificarea fiscală agresivă; încurajează Comisia să stabilească criterii de evaluare a practicilor fiscale ale statelor membre; reamintește Comisiei de articolul 116 din TFEU în contextul dosarelor fiscale și încurajează Comisia să facă uz de dispoziția respectivă pentru a evita denaturări ale condițiilor de concurență pe piața unică;

81. dorește să aibă garanția că toată lumea contribuie echitabil la redresarea de după criza provocată de COVID-19 și la tranziția către o economie competitivă și sustenabilă, ținând cont, în același timp, de capacitățile diferite ale statelor membre; consideră că, astfel cum a subliniat președinta BCE, Christine Lagarde, la 7 iulie 2020, persoanele vulnerabile sunt adesea „cele mai afectate” de pandemia de COVID-19, în timp ce prețurile activelor au crescut până în prezent pe toata durata crizei; încurajează statele membre și Comisia să aibă în vedere să apeleze, pentru a finanța redresarea economică, la noi resurse care să țină seama de acest aspect;

82. subliniază că creșterea finanțării Pactului verde va implica un grad semnificativ de disciplină bugetară majoră și de control bugetar pentru a preveni frauda și deturnarea de fonduri; constată că Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) nu este în măsură, numai el, să prevină frauda financiară; invită, prin urmare, toate statele membre să se alăture Parchetului European (EPPO);

83. consideră că, dacă sunt combinate, propunerile din acest raport pot mobiliza cele 660 de miliarde EUR pe an necesare pentru a câștiga lupta pentru climă și locuri de muncă;

o

o o

84. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.